

Урок за 15 червня

Авраам пропонує свого сина Ісаака

*Ключовий вірш: "І назвав Авраам ім'я тому місцю: Господь дастъ, як сказано й донині: На Господній горі буде дано".
Буття 22:14*

*Вибрані місця з Писання:
Буття 22:1-18*

Наш ключовий вірш взятий з однієї з найпотужніших і найчастіше обговорюваних подій, записаних у Біблії. Можна уявити, яку емоційну травму пережили Авраам та Ісаак - Авраам через Божий наказ принести Ісаака в цілопалення, а Ісаак через те, що його батько збирався його вбити. Багато досліджень було написано, щоб дослідити цей знаковий момент в історії Біблії. Проте ця гірка історія принесла дорогоцінні плоди - підтвердження Авраамівської обітниці. "Так говорить Господь: За те, що ти послухався Мене і не утаїв навіть сина свого, єдиного сина свого, клянуся Ім'ям Своїм, що Я неодмінно благословлю тебе. Я розмножу твоїх

нащадків без ліку, як зорі на небі та пісок на морському узбережжі. Твої нащадки завоюють міста своїх ворогів. І через твоїх нащадків благословляться всі народи землі - і все тому, що ти слухався Мене". Буття 22:16-18

Довіра Авраама до Бога була безмежною. Можливо, він підозрював, що Бог не дозволить йому довести цей прояв віри до кінця. Це випливає з його послання до чоловіків, які його супроводжували. Побачивши місце, до якого Бог привів його, щоб принести в жертву Ісаака, Авраам сказав слугам: "Залишайтесь тут з ослом". "Ми з хлопчиком підемо трохи далі. Ми поклонимося там, а потім повернемося назад". (Буття 22:5). Зверніть увагу, що він сказав "ми" у множині, "повернемося".

Коли батько і син піднялися на місце жертвоприношення, "Ісаак заговорив до Авраама, батька свого, і сказав: "Батьку мій!". А той відповів: "Ось я, сину мій". І сказав: "Ось вогонь і дрова, а де ягня для цілопалення? А Авраам відповів: "Сину мій, Бог дасть Собі агнця для цілопалення". І пішли вони вдвох". Буття 22:7,8

Авраам зв'язав Ісаака і вже збирався вбити його ножем, коли Господній ангел зупинив його руку.

Там, поруч, у тернистій пастці, лежав баран, подарований Божим провидінням. Приношення барана в ізраїльській скинії означало, що Господь прийняв раніше принесене в жертву ягня або бичка. Це говорить про те, що Бог вважав жертву Ісаака завершеною, а баран означав, що Він прийняв її. вірші 9-13

Авраам сказав: "Сину мій, Бог дасть Собі агнця". Господь забезпечить і, власне, вже забезпечив. "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Сина Свого на світ, щоб світ засудити, але щоб світ через Нього спасений був" Івана 3:16,17

Дійсно, Ісус є Агнцем Божим, який бере на себе гріх світу, відкриваючи життєві ворота для відновлення людської сім'ї (Ів. 1:29). (Івана 1:29) Це є втіленням євангельського послання, як зазначив апостол Павло в Посланні до Галатів. "Писання, передбачаючи, що Бог виправдає поган вірою, наперед проповідувало Авраамові Євангеліє, кажучи: "У тобі благословляться всі народи". Галатам 3:8

Урок за 22 червня